

Wykładnia językowa art. 107 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej dopuszcza możliwość przeprowadzania wywiadu środowiskowego w określonych odstępach czasowych, formułując wyjątek od tej zasady w przypadku zmiany danych zawartych w wywiadzie. O niecelowości przeprowadzania wywiadu środowiskowego przy okazji każdego odrębnego wniosku w tym zakresie, jeżeli pochodzi on od tej samej osoby, przesądza rezultat wykładni funkcjonalnej. Wyrok WSA w Poznaniu z 26 marca 2014 r. sygn. IV SA/Po 887/13. Wyrok jest nieprawomocny.

Sąd w uzasadnieniu wskazał, że takie działanie byłoby nieefektywne nie tylko dla pracowników ośrodka pomocy społecznej, jako przysparzające większą ilość obowiązków bez uzyskania zadowalającego rezultatu, lecz także niezrozumiałe dla wnioskodawców, którzy w ten sposób są obligowani do potwierdzania przekazanych już organowi administracji informacji oraz dowodów. Sąd orzekający w sprawie podzielił pogląd wyrażony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie, w wyroku w sprawie II SA/Lu 519/12.

Dla ustalenia stanu faktycznego organ powinien skorzystać z wszelkich dostępnych dowodów obrazujących sytuację materialno-bytową skarżącego, także sporządzonych na potrzeby innych toczących się postępowań administracyjnych, o ile są one aktualne. Przede wszystkim powinien ustalić, czy na potrzeby innych postępowań prowadzonych przez organ, a dotyczących osoby skarżącego, sporządzane były rodzinne wywiady środowiskowe. W razie pozytywnego ustalenia organ winien ocenić, czy miał miejsce upływ 6-miesięcznego terminu, o którym stanowi art. 107 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej. Jeżeli okaże się, że wywiad środowiskowy jest aktualny organ winien ocenić, czy jest on wystarczającym dowodem do wydania decyzji.

Źródło: [CBOSA](#)